

2009:37

Interpellation av Åsa Romson (mp) om varför Stockholm säger nej till statliga pengar till vattenmiljöförbättrande åtgärder

Dnr 303-1950/2009

Sedan 1 augusti kan kommuner och ideella organisationer söka pengar från regeringen för projekt med vattenmiljöförbättrande åtgärder. Enligt uppgift tänker Stockholm avstå från att söka några pengar, trots att dessa bl a inriktas på projekt med båtbottentvättar och insamling av toalettavfall från fritidsbåtar som det finns stora behov av i Stockholm.

Stockholm har tidigare genom den rödgröna miljömiljarden prövat att få igång båtbottentvättar i några av gästhamnarna i Stockholm. Erfarenheten visade att många fritidsbåtsägare är beredda att byta ut giftig båtbottefärg mot mekanisk skrapning. Vi behöver i Stockholm ett ökat arbete för att minska spridningen av gifter från båtclubbarna vinterupptagsplatser. Regeringens vattenvårdspengar borde vara ett välkommet bidrag för att få igång ett sådant arbete.

Stockholm har också allt större tryck på gästhamnarna, men trots att Stockholm ligger längst in i skärgården med mycket känsliga områden runt omkring så finns här få gästhamnar där det är enkelt att tömma toalettavfallet från båten. Det behövs en skjuts i arbetet med modernare och miljövänligare båtliv. Regeringens pengar skulle kunna vara bra smörjmedel för detta. De lokala vattenvårdspengarna går också att söka för projekt som minskar kväve och fosforhalten i kustområdena, alltså t ex för projekt som föreslagits inom ramen för vattenprogrammet.

Mina frågor till miljöborgarrådet är om hon anser att arbetat för minskade utsläpp från bottenfärger och båttoaletter är prioriterat i Stockholm och i så fall varför Stockholm avstår från att söka pengar för det? Samt varför borgarrådet inte heller anser att lokala projekt för minskade fosfor- och kvävehalter i Stockholms bidrag till Östersjön skulle vara i behov av dessa pengar?

Stockholm den 23 september 2009

Åsa Romson